

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 5.

Tredie Sessions anden Samling.

Femte Møde,

Onsdagen den 22de Juni.

(Fortf.)

Nyholm: Naar jeg reiser mig, for at tage Ordet er det ingenlunde for at tale imod Nødvendigheden af snarest muligt at gennemføre det Forslag, som her foreligger; men det er fornemmelig, fordi det forekommer mig, at Forslaget ikke indeholder Nok af hvad der for Tiden bør gøres. Den 1ste Paragraph indeholder vel, at der skal oprettes en Anstalt for de Sindssvage, som ere helbredelige, til et Antal af indtil 120; men derimod skydes det ud i en fjern Tid, naar denne Anstalt skal udvides dertil, at uhelbredelige Sindssvage her fra Verne kunne anbringes der. Naar man nu af Motivverne seer, at der efter den Beretning, som er udgivet af Dr. Hübertz, findes alene her paa Verne 692 Individer af dette Slags, og, naar man veed, hvorledes man desværre behandler disse Folk — ikke fordi man jo vistnok føler en høj Grad af Medlidenhed med dem, men af den simple Grund, at man aldeles ingen Steder har nogen fornøftig og hensigtsvarende Maade at anbringe dem paa —, saa troer jeg virkelig, at Lovforslaget lider af en vis Halvhed. Man skulde ikke af finantstille Hensyn, forekommer det mig, — med mindre Nødvendigheden ligefrem byder det — opsætte noget Aar, nogen Dag at fuldføre denne Anstalt saaledes, som den skulde være. Jeg vil, idet jeg tillader mig at udtale disse Ord, tillige henstille til den høitagtede Justitsminister, om man ikke idetmindste i Jylland, hvor man jo allerede har en lignende Helbredelsesanstalt, men slet ingen Detentionsanstalt, snart kunde begynde at tage fat paa at udvide denne Anstalt saaledes, at man der kunde anbringe disse ulykkelige Individer. Min Stil-

ling, baade i det private Liv og som Amtsraadsmedlem, har vist mig, at man i det Amt, hvortil jeg har den Ære at høre, kun har to Gælder, hvortil man putter disse Mennecker, paa samme Tid, som der er en Masse af saadanne uhelbredelige Sindssvage. Naar de have været i Anstalten i nogle faa Aar, kan og vil man ikke mere beholde dem der, men overlader dem da til de enkelte Communer, som man derved paalægger en overordentlig betydelig Udgift. Jeg seer vel, at, skulle disse Anstalter, ogsaa paa Verne, bygges efter den Maalestok, som jeg har paatænkt, og, skal den jydsk udvides efter denne Maalestok, vil det være et betydeligt finantstelt Udlæg for vedkommende Amtsrepartitionsfonds og Kjøbstæder at gøre; men jeg troer dog, at, naar Nøden er saa stærk, som jeg, og jeg troer uden for stærke Farver, har skildret den, bør man ikke opsætte at gøre dette Arbejde fuldstændigt og helt færdigt.

Bardenfleth: Jeg har dog ikke ganske kunnet finde mig overbevist ved de Udtalelser, som nys ere hørte af den ærede Landstingsmand. Jeg troer, at, dersom man vilde begynde med en aldeles fuldstændig Anstalt, saavel en Helbredelses- som en Detentionsanstalt, vilde man strax fordrø et saa betydeligt Udlæg af Statskassen, som man neppe vilde kunne vente, at denne vilde kunne afholde, uden altfor stor Byrde. Der vilde da være fuldt saa god Grund til ogsaa at indrette en saadan Detentionsanstalt for uhelbredelige Sindssvage i Jylland ved Siden af den nuværende Guursanstalt, som findes der, som til at indrette den her i Sjælland. Jeg troer derfor, at man for det Første maa indskrænke sig til at eftertrage et Maal, der er opnaaeligt, og jeg troer virkelig ikke, at der vil være Mere opnaaeligt end at erholde een Helbredelsesanstalt, men ikke een Helbredelsesanstalt og to Detentionsanstal-